

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ ВЪГЛЕКОПАЧ

chitanka.info

Надоле! Надоле! Надоле!
В студените бездни слезни,
където тела полуголи
се гърчат край черни стени;
де опват се мишци железни
и техния удар звъни
сред мрака на страшните бездни
с протеста за слънчеви дни,
с протеста за отдих, за воля,
за въздух, простор, ширини.
Надоле, надолe, надолe —
надолe слезни!

Слезни в тия мрачни утроби
на хищната — майка земя,
слезни между братята роби —
в морето от вечна тъма,
и твоята лампичка бледа
ще бъде там ярка звезда,
там сноп от лъчи ще огледа
зловещия храм на труда,
зловещите тези идоли,
де няма ни нощи, ни дни.
Надоле, надолe, надолe —
надолe слезни!

А там вековете незнайни
редили са пласт върху пласт —
тез пластове мрачни, безкрайни,
прострени навсъде край нас,
които живота изтъка
на каменен, черен килим,
които са хладни кат мъка,
и крият и огън и дим.
Слезни там и с удари верни

разбивай, разлюшквай, руши,
разкъртвай тез пластове черни
тез робски души!

И в бурната пещ на борбата
грамадата черна хвърли
и спри се да видиш, когато,
сред мрак и оловни мъгли,
ще блеснат реки огнеструйни,
когато червени вълни,
понесени в пристъпи буйни,
ще бликнат по всички страни,
когато сред блясъци нови
земята ще ври, ще гори
в огньове, огньове, огньове
и дъжд от искри!
«Червен смях», 24 ноември 1921

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.